

Životopis - Ladislav Hrabala

Ladislav Hrabala se narodil 15. listopadu 1943 v Železnici. Do dvou let žil zde a pak se přestěhoval s rodiči a starší sestrou do Nitry. Tam rodiče vlastnili restauraci, kterou jim stát v roce 1948 zabral. V Nitře žil do svých šesti let a do první třídy se vrátil do Železnice. Ze začátku neuměl ani slovo česky, ale postupně se to naučil.

Z osmé třídy šel na střední strojní průmyslovou školu v Jičíně. Po střední škole plnil základní vojenskou službu v Turnově. V roce 1962 zde založil svůj první oddíl stolního tenisu Duklu Turnov. O dva roky později založil přes pana Bachúrka pingpongový oddíl v Železnici.

Po absolvování povinné vojenské služby šel pracovat do ZVÚ v Hradci Králové. Sice rád fotil a chtěl se stát kameramanem, ale musel by opustit Železnici a to odmítl.

S manželkou Janou se seznámil v Železnici. Její rodiče vlastnili klíče od sokolovny. Když pan Hrabala pracoval v Hradci, jeho budoucí žena zde chodila na zdravotní školu. Svatbu měli v roce 1965 a jsou spolu do dnes.

V srpnu 1968 byl na vojenském cvičení v Jičíně. Ale bydlel v Železnici a dojížděl na místo na kole v uniformě československé armády mezi sovětskými tanky. Měl štěstí a nic se mu nestalo.

Po narození prvního syna už nemohl denně dojíždět do Hradce Králové, proto nastoupil do nemocnice v Jičíně jako technik. Poté pracoval v Agrostroji Jičín. Zde byl vedoucí výškového skladu. Nikdy nevstoupil do komunistické strany. Když po něm členství žádali, aby se mohl stát správcem jičínského sportovního areálu, odmítl a místo nezískal. Po roce 1989 se vrátil do nemocnice, tentokrát jako správce, ale poté měl hádku s ředitelem, proto raději odešel a sehnal si práci u soukromníka v Nové Pace.

Celý mimoprofesní život zasvětil Ladislav Hrabala stolními tenisu. Do sedmdesáti let, kdy podstoupil operaci kolene, byl aktivním hráčem. Nyní se aktivně i s manželkou věnuje boccie. Pořádá v Železnici ročně několik turnajů, o které je veliký zájem. Nové týmy musí bohužel odmítat, protože kapacita místní sokolovny není neomezená.

Dlouhá desetiletí stojí Ladislav Hrabala v čele železnického Sokola. Není divu, že jeho nejoblíbenějším místem je železnická sokolovna. V době natáčení ho trápilo to, že nemá komu předat vedení.

Hrabalovi vychovali dva syny. Mají čtyři vnučky a pravnučky. Starší syn se jmenuje Ladislav po otci a mladší je Jan po matce.